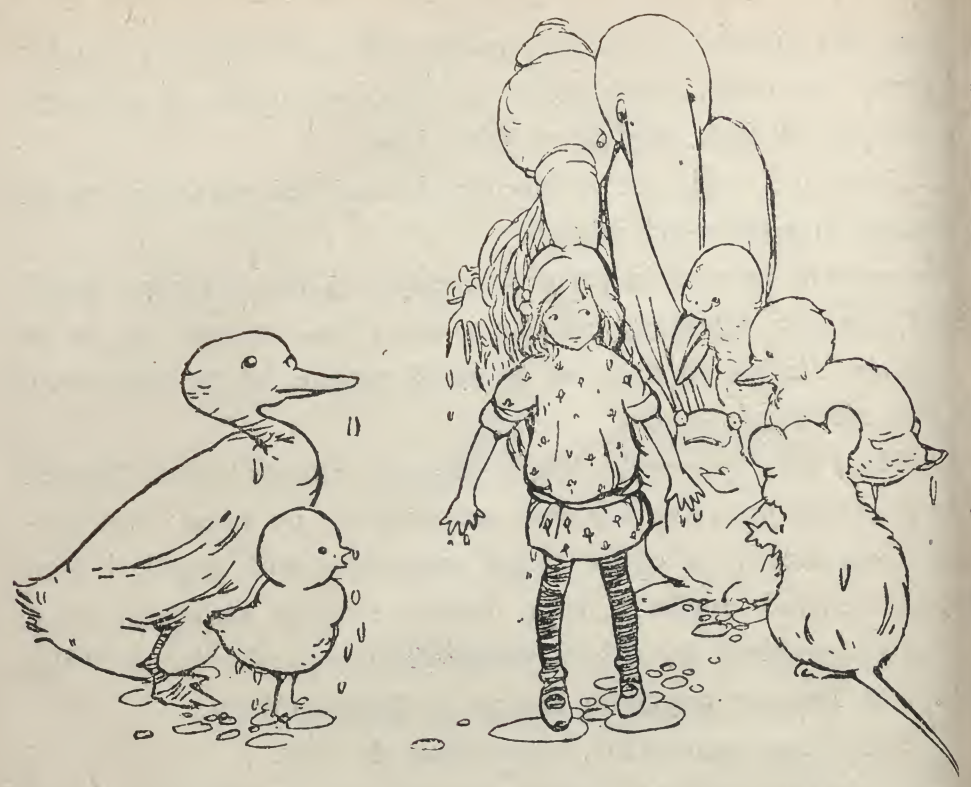

— A găsit-o cu cale să-l însoțească pe Edgar Atheling c să-l întîmpine pe William și să-i ofere coroana. Purtarea lu William a fost la început cuviincioasă, dar obrăznicia normar zilor lui... Ei, cum te simți acum, drăguța mea? întrebă șor celul, întorcîndu-se către Alice.

— Tot atît de udă și de sărată ca și pînă acum, răspun Alice tristă. Povestea ta nu pare să-mi fie de folos!

— În cazul acesta — se amestecă dodo cu glas solemn, rid cîndu-se în picioare — propun categoric să se amîne ședin în scopul analizării adoptării imediate de măsuri eficace, d cisive și energice...

— Vorbește ca oamenii! îl întrerupse puiul de vultu înțeleg nici jumătate din cuvintele pompoase pe care le ba cred că nici chiar tu însuți nu știi ce înseamnă!

Puiul de vultur băgă capul sub aripă ca să-și ascund betul. Cîteva din păsările de față chicotiră.

— Am vrut să spun — urmă dodo jignit — că cel ma mijloc să ne uscăm ar fi un cros Caucus.

— Ce-i aceea un cros Caucus? întrebă Alice, nu pen ar fi dorit să știe, ci doar pentru că dodo se oprise ca și c fi așteptat să întrebe careva, iar cei de față nu păreau curioși să afle.

— Ei — răspunse dodo — cea mai bună explicație a facem crosul.

(Și pentru că poate aţi dori și voi să-l puneţi în pra într-o zi de iarnă, vă voi spune cum l-a organizat dodo

Mai întîi a desenat o pistă de formă aproape circular ma exactă nu contează, a spus el), apoi participanții a așezați din loc în loc de-a lungul traseului. N-a urmat doi, trei" și „start", ca la orice alergare, ci fiecare a înce fugă cînd i-a venit cheful și s-a oprit cînd a crezut de cu așa încît n-a fost de loc ușor să știi cînd s-a sfîrșit cursa. după ce au alergat vreo jumătate de oră și s-au uscat d nelea, dodo a strigat deodată:

— Gata crosul! Și toți s-au îngrămădit gîfîind în jur să-l întrebe:

— Cine e cîștigătorul?

La această întrebare dodo n-a putut răspunde decît foarte multă gîndire și de aceea a stat vreme îndelung degetul la frunte (cam așa cum vedeți că stă și Shak